

Časopis

MESTNA OBČINA LJUBLJANA Četrtna skupnost Polje

Letnik IX, številka XIX, november 2024

Polje (A. Podobnik)

Zakaj luknja na naši cesti še ni zakrpana?

Kar koli se zgodi v mestu, je za to »kriv« župan. Tudi v Ljubljani ni nič drugače. Ker smo veliko mesto, imamo četrtno skupnosti, in zato je pri nas predsednik prvi, ki je »kriv«, zakaj neka luknja na cesti še ni zakrpana, živa meja ni obrezana in podobno. Je tisti, ki mora vedeti odgovore na vsa vprašanja. Anton Podobnik je v Svetu ČS Polje že več mandатов, zato problematiko na območju četrtno skupnosti dobro pozna. Zelo si prizadeva, da bi bilo problemov čim manj. Letos je za svoje prizadevno delo prejel nagrado mesta Ljubljane.

Kako ste sprejeli novico, da ste nominirani za nagrado mesta Ljubljane?

Nominacija me je presenetila, saj je bila podana s strani svetnikov Sveta ČS Polje in soglasno sprejeta. Zelo sem jim hvaležen, obenem pa je to še eno priznanje, da kot celota delamo dobro in da si tudi sam prizadevam, da bi se rešili vsi problemi, ki se pojavljajo v naši četrtni skupnosti. Velikokrat sem se pogovarjal z županom, podžupanom in vodji oddelkov ter jih prosil za rešitve določenih problemov ali pa jim svetoval, kako bi bilo najboljšo, da se jih reši. Danes sem vesel, da imamo takšne ljudi na občini, ki nam znajo prisluhniti. Skupaj tako dosegamo zadovoljstvo vseh krajanov v naši četrti.

V zadnjih desetih letih je bilo veliko narejenega v četrti skupnosti. Zaloška cesta je tako rekoč končana, h koncu gredo dela povezovalne ceste med Cesto v Prod in Zaloško cesto, ceste se obnavljajo po celotni četrti, v gradnji je kopališče na Vevčah. Imate kaj več informacij o tej temi?

Lahko bi dejal, da so se projekti zaključili ali pa so v zaključni fazi. Tako je tudi z Zaloško cesto. Od križišča v Polju pa do izvoza na avtocesto so dela zaključena. Sem pa tja še kak pokrov jaška zaškriplje, toda to sproti rešujemo. Drevesa so dobila lepe krošnje in so že v ponos naši četrti. Krožišče, iz katerega vodijo poti v Zgornji Kašelj, Vevče in Zalog, skrbi za pretočnost prometa. Že več let si prizadevamo, da bi se kolesarska pot nadaljevala od skladišča naftnih derivatov do silosa. Imam zagotovilo, da se bo uredila še v tem letu.

Dela na »industrijski cesti« oziroma »povezovalni cesti« gredo h kraju. Želja krajanov, ki jo je ves čas podpiral tudi Svet ČS Polje, je bila, da se naredi cesta, ki bi bila namenjena tovornemu prometu med Cesto v Prod in Zaloško cesto ter s tem razbremenila center Zaloga. Zadeva se je vlekla več kot 15 let. Danes se že lahko vozimo po tej cesti od Zaloške ceste pa vse do Ceste v Prod. Krajanji Zaloga znajo povedati, kako se je kraj znašel brez težkih tovornjakov; vodstvo podjetij, kjer pri svojem delu uporabljajo težke tovornjake, pa pove, da se je vožnja bistveno spremenila, saj hitreje dostopajo do avtoceste. Seveda je bilo ob načrtovanju tega dela povezovalne ceste kup drugih

stvari in problemov, s katerimi so se srečali načrtovalci (pridobitev potrebnih zemljišč, močvirnat teren, daljnovod), a se je tudi to uspešno rešilo. Danes to povezovalno cesto uporabljajo velika podjetja, kot so Logistični center Zalog, Koto, Jata, Silgan in drugi, z izgradnjo priključka na Zaloško cesto tudi Petrol. Ureja se cesta med Jato in Kotom, ki pelje do Podjetja Tisa in Logističnega centra GLS. V pripravi je izgradnja ekonomsko-poslovne cone, ki bo večinoma namenjena obrtni dejavnosti.

Veliko krajanov, predvsem mladih vzhodnega dela Ljubljane, pa težko pričakuje novo kopališče na Vevčah. Pričakujem, da bodo lahko prihodnjo pomlad

že zaplavali v enem od bazenov, ali zunanjem olimpijskem ali pa notranjem, nekoliko manjšem. Ta bo zanimiv tudi zato, ker bo imel prilagodljivo dno in s tem globino vode, zaradi česar bo prilagojen tudi za najmlajše.

Veliko je bilo aktivnosti ob iskanju primerne lokacije zbiralnice odpadkov, ki je za zdaj še nismo našli. S tem bi bili prihranjeni stroški odvoza kosovnega materiala na Barje, obenem pa bi se zmanjšalo število »divjih odlagališč« ob Savi, Ljubljani in v Zajčji dobri.

Še vprašanje o Cesti v Prod. Grajena je bila za potrebe Centralne čistilne naprave Ljubljana in kmete, ki imajo na sotočju Ljubljane in Save svoja kmetijska zemljišča, danes pa to cesto uporabljajo krajanji in gospodarski subjekti.

Cesta v Prod je bila grajena za potrebe čistilne naprave. Danes pa je ob tej cesti vedno več gospodarskih subjektov. Cesta je v slabem stanju, saj ni bila grajena za množični tovorni promet. Svetniki smo že pred časom dali na občino pobudo, da se uredi. S strani občine imamo zagotovilo, da se bo cesta začela urejati še v tem letu, vsekakor pa v letu 2025. Ob cesti naj bi bil tudi pločnik.

Govorila sva o prometu, pa spregovoriva še kakšno besedo o avtobusnem oziroma javnem

prometu. »Naša 10-ka« se je med krajanji dobro »prijela«. Povezovalna proga, ki je bila sprva od Podgrada do Zadobrove, je bila v tem letu podaljšana do Besnice. Uporaba te proge je dobila svoj pomen, a so krajanji Spodnjega in Zgornjega Kašlja malo razočarani. Tudi oni si želijo podobne povezovalne poti javnega prometa.

Res je. Tudi krajanji Kašlja si želijo javni prevoz. Obnovljeno je bilo krožno naselje na Cesti španskih borcev, ob Kašeljski cesti je bilo v zadnjem času zgrajenih veliko stanovanjskih objektov. Prišli so novi ljudje, večinoma so to mlade družine, ki potrebujejo tudi urejen javni prevoz. S strani četrtne skupnosti je bila podana pobuda o uvedbi nove avtobusne linije, ki bi Kašelj povezovala z BTC-jem.

Boljša je cestna infrastruktura, več je objektnežev na cesti, ki ne upoštevajo prometne signalizacije, kaj šele, da bi pomislili na najšibkejše udeležence prometa.

To je žal pereč problem po vsej Ljubljani. Trenutno si prizadevamo, da bi umirili promet na Zaloški cesti od krožišča do silosa, zato smo predlagali dvig prehoda za pešce ob Ulici Minke Bobnar, za katerega upamo, da bo zgrajen še letos.

Podobno je na Kašeljski cesti proti Spodnjemu Kašlju, kjer so postavljeni dvignjeni prehodi za pešce ter označba poti za kolesarje in pešce. Hitrost po tej cesti in celotnem naselju je omejena na 30 km/h. Na Rosni poti so postavili dve grbini na željo tamkajšnjih stanujočih prebivalcev. Ali so grbine rešitev ali ne, tega ne bom ocenjeval, sam menim, da nikakor ne, treba je spremeniti zavest ljudi. Čakamo še postavitev informativnega radarja pred gasilnim domom v Zalogu. Dobili ga bomo takoj, ko se bo kakšen sprostil.

Tudi v naši četrtni skupnosti se zaključuje projekt Aglomeracije 2000 PE. Bi lahko kaj več povedali o tem?

Žalosti me, da je bilo vanj vloženega veliko truda, zdaj pa se ljudje ne želijo priključiti na kanalizacijski sistem. Vsekakor pa se je standard ljudi bistveno povečal. Ne samo da so ljudje dobili možnost priklopov na kanalizacijo, obnovljen je bil vodovod, dobili so možnost priključitve na plin, povečala se je optična infrastruktura ... To, o čemer govorim, je pod zemljo in se ne vidi, vidi pa se obnova ulic in cest, dobili smo pločnike, javno razsvetlavo, parkirne prostore.

Projekt se v naši četrti zaključuje, ostal je samo še del pod Debnim vrhom. Rad bi povedal, da smo bili v četrti zadovoljni z izvajalcem del, s Komunalno gradnjo Grosuplje. Znali so vzpostaviti stik tudi s prizadetimi krajanji, kar pa ne morem reči za drugega izvajalca del, tj. Hidrotehnik. Tu ni bilo z nikomer nobene komunikacije, zato je nezadovoljstvo toliko večje med krajanji, zlasti na območju Spodnjega Kašlja, kjer so ulice Kašeljska cesta, Vaška pot, Kriva pot.

Ko že omenjam sodelovanje krajanov in svetnikov četrtne skupnosti pri izvajalcih del, ne smem pozabiti omeniti Gradbeno podjetje VG5. Njihovo delo je pokopališče v Polju, zdaj pa gradijo kopališče na Vevčah. Letos so nam brezplačno obnovili »plato« pri OŠ Zalog, za kar se jim najlepše zahvaljujem.

Zaradi vandalizma je Četrtna skupnost Polje organizirala številne posvete s predstavniki šol in vrtcev na eni strani ter predstavniki občine, policije in mestnega redarstva na drugi. Kako je danes na tem področju?

Problema se ne dá rešiti čez noč. Četrtna skupnost je naredila vse, kar je v njeni moči. Seveda so tu še številne nevladne organizacije, ki motivirajo mlade. Stanje okoli osnovnih šol se je popravilo, vendar pa ne moremo biti zadovoljni.

Razočaran in žalosten sem, ko vidim, kaj počnejo vandali. Njihove tarče so pogosto postajališča LPP, osnovne šole, otroška igrišča ... Nimam besed, kako so lahko nekateri tako hudobni, da uničijo vse, kar drugim veliko pomeni.

V naši četrtni skupnosti imamo veliko podjetij oziroma gospodarskih subjektov, s katerimi zelo dobro sodelujemo in kateri se vključujejo v življenje naše četrti. Odprl se je novi Logistični center Zalog, ki ga je zgradila družba Kobal Nepremičnine. Ob odprtju tega centra sta oba subjekta naši četrtni skupnosti donirala 20.000 evrov.

Nad prejeto donacijo sem bil izredno presenečen. Svetniki smo bili postavljeni pred odločitvijo, za kaj porabiti prejeta sredstva. Soglasno smo se odločili, da se bomo lotili izgradnje pločnika in kolesarske poti od mostu čez Ljublanico v Zalogu proti Podgradu; za začetek do parkirišča pod Debnim vrhom. Toda na občini so me postavili na realna tla, da je znesek premajhen za realizacijo tega projekta. Ampak, kjer je volja, je tudi pot. In ko so videli to gorečo željo nas svetnikov in krajanov, so obljubili realizacijo zastavljenega projekta.

Tudi z ostalimi podjetji zgledno sodelujemo. Podjetje Koto poskrbi za rokavice vseh udeležencev na vsakoletni čistilni akciji, večkrat so bili tudi donatorji otroških igral za vrtce. Potem so tu še Kobal Transporti, podjetji Mesojedec in Piskar, pa še bi lahko našteval, predvsem ko gre za organiziranje večjih prireditev (Dan četrtne skupnosti).

V maju smo si svetniki ogledali Papirnico Vevče. Z avstrijskim direktorjem smo prijetno klepetali, kajti veliko naših krajanov je delalo in še vedno dela v papirnici. Zgledno skrbijo tudi za kraj, podpirajo Papirniški pihalni orkester Vevče in Prostovoljno industrijsko gasilsko društvo Papirnice Vevče. Dobre odnose imamo z najemnikom restavracije v Zajčji dobravi.

Omenili ste kolesarsko pot od Zaloga do Podgrada. Kaj pa je s tem projektom?

Umestitev kolesarske poti iz Zaloga do Podgrada pa tudi naprej je zelo zahtevna naloga, saj zanjo ob Cesti v Kresnici v večjem delu ni prostora. Porodila se je zamisel, da se spelje severno, ob Ljubljani in se s tem izogne gostejemu naseljenemu delu ob obstoječi cesti. Upam, da bo ta idejna zasnova kmalu doživela tudi uresničitvev.

Kakšno pa je sodelovanje z nevladnimi organizacijami?

Organiziramo kar nekaj odmevnih prireditev (na primer Dan ČS Polje, Evropski teden mobilnosti, praznični bazar) in vedno se lahko zanesemo prav nanje: pomagajo nam gasilci, z veseljem sodelujejo športna in kulturna društva; tudi na javne zavode in vrtce vedno lahko računamo. Omenil bi še Mladinski center Mladi zmaji v Zalogu, Cono Polje in Skupnostni center Borc.

Podoba četrtne skupnosti se je v teh letih zelo spremenila. Dobili smo nova stanovanjska naselja, okolica se je uredila, pa tudi vizualna podoba kraja se spreminja.

Absolutno se spreminja vizualna podoba kraja. Že sam vstop v Četrtno skupnost Polje je veličasten, sprejme nas špalir dreves na obeh straneh Zaloške ceste. Naša stavba je lepo urejena. Novo celostno podobo je dobila tudi sosednja hiša, ki jo je preuredil Stanovanjski sklad MOL. Zelenje je zasijalo v vsej svoji veličini ob pokopališču in med stanovanjskimi soseskami. Mlade družine želijo več igralnih površin za svoje nadobudneže, tudi to počasi uresničujemo.

Pod Agrokombinatsko cesto so se korenine večletnih dreves močno razširile, ampak tudi to urejamo, da ob nalivih voda ne zastaja. Center Zalog je kot biser v kraju. Staro se umika novemu ali pa se »preobleče« in zasije v novi podobi. Počasi se ureja tudi »park« pred vrtcem na Cerutovi poti. Tudi v Krajskem parku Zajčja dobava sledimo novim potrebam za sprostitev najmlajših in njihovih družin. Tu so še igrišča ob osnovnih šolah. Ne morem trditi, da bo vse dokončano letos, se pa bomo trudili, da bo to čim prej.

V Zalogu smo dobili že tri krožišča in čaka nas še eno. V Polju v krožišču cvetijo cvetlice, kaj pa bo na ostalih krožiščih v Zalogu?

Želimo si, da bi na krožiščih postavili kakšne skulpture, ki bi pripovedovale o naši pretekli zgodovini. Pojavila se je ideja o postavitvi mlinskega kamna, saj so bili vse do sredine 20. stoletja na potoku Studenčnica številni mlini. Ta del mesta je znan po čebuli in kašelskem zelju; pojavljajo se predlogi o spominu na Savske brodarje in Ljubljanske čolnarje ... Idej je še ogromno. Vsekakor bo za realizacijo potrebna pomoč donatorjev, ki jih bomo »spet« iskali med našimi gospodarskimi subjekti in ob pomoči občine.

Gospod Podobnik, zahvaljujem se vam za pogovor. Za konec pa še misel: vsi smo graditelji našega skupnega prostora, za katerega si moramo prizadevati, da je najlepše, saj je to prostor, v katerem bomo dobro in srečno živeli vsi.

S predsednikom Sveta Četrtno skupnosti Polje Mestne občine Ljubljana, Antonom Podobnikom, se je pogovarjala mag. Minka Jerebič.

Prenova »Dimnikove« hiše

Pred leti je bil ob rekonstrukciji Zaloške ceste celovito prenovljen osrednji trg v Polju. Podoba je nekoliko kazila skoraj 130 let stara Dimnikova hiša, po domače Joklnova hiša. Gre za eno starejših hiš v tem delu Polja. Po več letih prizadevanj je Javni stanovanjski sklad Mestne občine Ljubljana zunanost hiše celovito prenovil. Ta je zasijala, predvsem pa obogatila osrednji trg in središče četrti.

In še zanimivost. Nad nekdanjim glavnim vhomom v hišo, tik pod ostrešjem, je niša, v kateri je bil kipec. Čeprav smo ugibali, da bo verjetno kipec Device Marije (kraj se je do povojnih let imenoval Devica Marija v Polju), se je izkazalo, da je bil kipec Srca Jezusovega.

Ob začetku prenove hiše se je za obnovo kipca zavzel poljski župnik. Ker je bil kipec močno poškodovan in obnova ni bila smiselna, je poskrbel za nov leseni kipec Srca Jezusovega, ki ga ščiti tudi steklo.

Zeljada – praznik zelja

Na sončno nedeljo v septembru je Turistično društvo Zajčja dobrava organiziralo že 22. Zeljado. Lahko bi rekli, da je to praznik zelja, a je veliko več kot to. Je etimološki praznik, kjer se zberejo številna društva in prikažejo svoje delo v povezavi z ohranjanjem naše

Donacija podjetij BTC in Kopal Transporti

V sredo, 5. junija, se je v naši četrtni skupnosti zgodil pomemben dogodek: odprtje novega logističnega centra BTC v Zalogu, katerega investitorja sta Kopal Transporti in BTC. S to pridobitvijo je Ljubljana postala največji ponudnik kopenske logistike v jugozahodni Evropi. Center je »zrastlek« na mestu nekdanje MIP, Mesnine industrije Zalog, katerega objekt je klavarno propadal, danes pa je to ena najlepših stavb v tem delu.

Ob tem dogodku pa smo od obeh investitorjev Kopal Transporti in BTC prejeli lepo donacijo. Od prvotnih 10.000 evrov sta nam, na pobudo župana Mestne občine Ljubljana, ta znesek podvojila, za kar se jima na tem mestu še enkrat iskreno zahvaljujemo!

Kot smo že zapisali v intervjuju, se je Svet Četrtne skupnosti Polje soglasno odločil, da sredstva nameni izgradnji kolesarske steze in pešpoti od Zaloga proti Podgradu. Še to leto bomo začeli in morda tudi dokončali del od mostu čez Ljubljanico do parkirišča pod Debnim vrhom.

bogate kulturne dediščine. Vsako leto se predstavi kmetijska mehanizacija: od tiste najpreprostejše do najsodobnejše.

Tradicionalno povorko začnejo narodne noše, nato pa sledi godba. Letos nas je navdihovala Godba ljubljanskih veteranov, ki so po uvodnem delu ostali ob odru in nas razveseljevali še dobro uro. Zbralo se je lepo število ljudi, saj nam je vreme bilo res naklonjeno. Zbrane so nagovorili predsednik turističnega društva, predsednik četrtne skupnosti in župan Mestne občine Ljubljana.

Poskrbljeno je bilo za prijetno razvajanje brbončic ob okusni hrani in dobri pijači; kot organizatorji pa smo poskrbeli tudi za dobro glasbo, ki jo je izvajal ansambel Topliška pomlad.

Ob zaključku smo si obljubili, da se prihodnje leto spet srečamo v Krajinskem parku Zajčja dobrava in ohranimo našo lepo tradicionalno prireditev Zeljado.

Edo Podobnik, predsednik TD Zajčja dobrava

Izvajalec izobraževanja:
nevTRON
&company

DigiMigi 2.0: Spoznajmo digitalni svet
Računalniška pismenost,
Komuniciranje in sodelovanje,
Ustvarjanje digitalnih vsebin,
Varnost na internetu, Reševanje
problemov, e-napotnica, e-
zdravje, e-uprava,
Digi info točke

BREZPLAČNO
izobraževanje za dvig
znanja pri uporabi
PAMETNIH MOBILNIH
TELEFONOV

1.termin: 11. 11. in 12. 11. 2024 (Lj-Polje)
2.termin: 13. 1. in 14. 1. 2025 (Lj-Zalog)

LJUBLJANA - ZALOG od 10.00 do 14.00
(Sejna soba Zaloška cesta 267)

LJUBLJANA - POLJE
(Sejna soba Zaloška cesta 160)

Informacije in prijava
info@nevtron.eu
ga. Tjaša 040 600 551

Na željo udeleženca je možno
izobraževanje tudi na računalniku.

 Sofinancira
Evropska unija

#digiSI

 I FEEL
SLOVENIA

 REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA DIGITALNO PREOBRAZBO

Projekt sofinancira Evropska unija in Ministrstvo za digitalno preobrazbo.

Mobilni živ-žav

V sklopu letošnjega Evropskega tedna mobilnosti, ki je potekal od 16. do 22. septembra, so v enoti Zajčja dobrava Vrtca Miškolin 18. septembra organizirali tradicionalno športno prireditev – Jesenski triatlon. Namen dogodka je bil otroke spodbuditi k zdravim, okolju prijaznim potovalnim navadam, hkrati pa promovirati gibanje in varno bivanje v naravi.

V četrtek, 19. septembra, je na osrednjem trgu potekal mobilni živ-žav, kjer so policisti, mestni redarji ter organizacije, kot sta Mladi zmaji in Cona Polje, poskrbeli za raznoliko dogajanje. Otroci so se lahko preizkusili na napihljivem gradu in športnem poligonu, obiskovalci pa so prejeli kresničke in druge promocijske materiale. Dogodka so se udeležili otroci skoraj vseh enot obeh vrtcev v Četrtni skupnosti Polje, s čimer smo še dodatno razširili sporočilo o pomenu trajnostne mobilnosti.

Novi kolopark v Polju

Z velikim veseljem smo v Polju odprli novi kolopark, ki bo služil kot odličen prostor za aktivno preživljanje prostega časa. Nova pridobitev bo še posebej razveselila otroke in mlade, ki se bodo lahko preizkusili v svojih spretnostih, hkrati pa bo spodbujala gibanje na svežem zraku in krepitev zdravega življenjskega sloga.

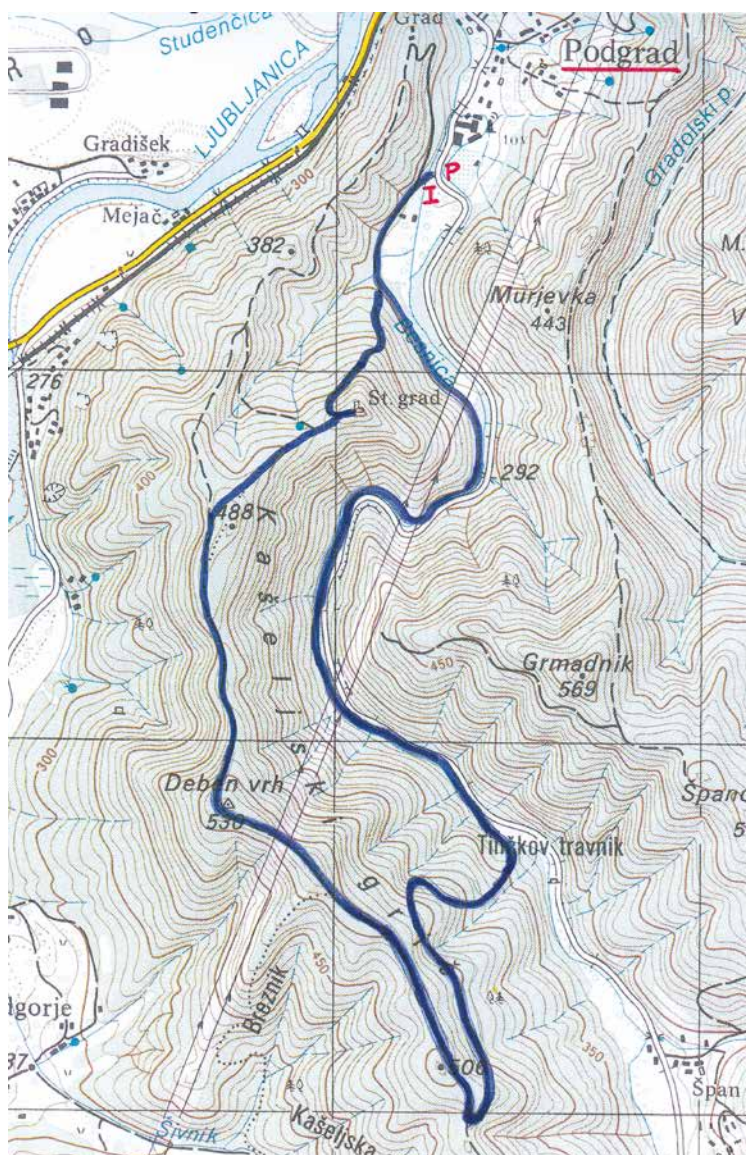

Nova pohodna pot v Podgradu

Slovenija je prelepa dežela, bogata z naravnimi in kulturnimi znamenitostmi. Njihovo spoznavanje nas razveseljuje in krepi našo domovinsko zavest. Ljudje posebno radi obiskujejo nove kraje, ki jim hkrati ponudijo spoznavanje znamenitosti in zdravo telesno sprostitev v neokrnjenem okolju, gibanje na svežem zraku po gozdni tišini ter lepe razglede na okolico. V zadnjem času so postale zelo privlačne označene pohodne poti, ki ponujajo lahek dostop, preprosto orientacijo, ustrezno informacijo, varno hojo in po možnosti še krožnost poti. Če je taka pot blizu glavnega mesta, obenem pa ponudi še možnost okrepčila in počitka, toliko boljše.

Vse to lahko doživite na novi pohodni poti, ki jo je uredila turistična sekcija Kulturno-turističnega društva Podgrad pri Ljubljani. Potek krožne poti je zasnoval in trasiral dolgoletni predsednik društva Viktor Grilc, zato se je novo vodstvo društva odločilo poimenovati jo po njem – »Vikijevo pot«. Prvi del poti zaradi zgodnejše izgradnje nosi tudi ime »Pot ob Besnici«.

Nova krožna pot je samostojna in se le malenkostno prekriva z že uveljavljeno Ostrovrharjevo potjo. Izhodišče zanjo je pri parkirišču za nekdanjo tovarno Arbo v Podgradu. Tam je informativna tabla za Ostrovrharjevo pot (za Vikijevo pot je še v izdelavi), vendar gre nova pot takoj po svoje. Ob vznožju Kašeljskega hriba, kjer se začne ozka dolina potoka Besnice, mu sledi po njenem levem bregu, mimo odcepa proti kamnolomu mlinskih kamnov vse do prvega besniškega travnika (pribl. 3 km). Nato zavije v pobočje Kašeljskega hriba in se priklopi na gozdno vlako, ki vodi proti Pečarju. Na hrbtu hriba zavije po gozdni poti proti Debnemu vrhu (najvišja točka poti, 530 m, razgledni stolp), preko njega naprej proti Staremu gradu in levo mimo njega nazaj na izhodišče. Seveda greste lahko tudi v nasprotni smeri. Pot vzame okoli 2,5 do 3 ure čiste hoje. Je dobro označena s smerokazi, ob njej pa je urejenih več počivališč. Ves čas poteka po senčnem gozdu, v prvem delu tudi ob sveži Besnici. Večina poti je zelo zložne, torej nenaporne, edini strmejši del je začetni del vzpona na Kašeljski hrib. Prehodna je skoraj vse

leto, razen v snegu. Dolinski del (ob Besnici) je po deževju razmočen, zato je potrebna dobra obutev. Palice so koristne na strmejših odsekih. Primerna je za obiskovalce vseh starosti. Z njo bomo nekoliko razbremenili zelo obiskano Ostrovrharjevo pot, s katero lahko poljubno kombinirate.

Uradno odprtje poti je bilo v nedeljo, 1. septembra, s predstavitvenim pohodom za vaščane in prijatelje Podgrada, odslej pa so vabljeni tudi vsi drugi ljubitelji hoje po neokrnjeni naravi. Turistična sekcija društva se iskreno zahvaljuje vsem, ki so pomagali načrtovati, financirati, izgraditi in opremiti to pot: pobudniku in snovalcu poti Vikiju Grilcu, Odseku za razvoj podeželja MOL, lastnikom gozdov za soglasja, članom društva in vaščanom za prostovoljna dela pri pripravi trase in urejanju poti, podjetjema Strmole za strojna dela in opremo poti ter Turistični kmetiji Pri Lazarju za prevoze in okrepčila.

Milan Bizjan, predsednik društva

Nova spletna stran Četrtna skupnosti Polje – www.cspolje.si

V oktobru je zaživela nova spletna stran Četrtna skupnosti Polje, kjer lahko prebirate o novicah in dogajanju v četrti, poleg zanimivih opisov kraja in osebnosti pa najdete tudi predstavitev društev. Novost je tudi razdelek – »spored v Centru Zalog«.

Častitljiva starost

Bilo je sredi julija, ko je na svet prijokal Ivan Benedik - Matiček. Veliko je bilo teh lepih, sončnih in poletnih dni, ko je naš krajan Ivan praznoval svoj rojstni dan. Lani je prestopil magično številko 100, letos pa praznoval že 101. rojstni dan. Ni živel več pri svoji družini, temveč v domu starejših občanov na Škofljici.

Življenje Matička, tako ga poznamo krajanji kar dveh četrtnih skupnosti - Polja in Sostra -, ni bilo lahko. Ko je kot otrok dopolnil štiri leta, mu je umrl oče. Pri hiši je bila velika revščina, mati je ostala sama in zato ga je dala v rejništvo. Prezgodaj je spoznal vse krutosti življenja. Delati je začel zelo kmalu, pri tem pa bil deležen marsikaterega ponižanja. Še huje je bilo, ko se je začela druga svetovna vojna. Imeti tujega gospodarja na svoji zemlji je bilo nedopustno. Matiček je šel med partizane in se pridružil Molniški četi, ki se je formirala 13. julija 1941, ravno v času, ko je naš krajan praznoval rojstni dan. V partizanih se je srečal z mnogimi narodnimi heroji, s komandantom Stanetom, Jožetom Moškričem in drugimi. Na ofenzivi

na Jančah je bil Matiček ranjen v oko in roko. Odpeljali so ga v gozdnato zavetje Police, kjer ga je oskrboval živinozdravnik. Ni se bilo lahko navaditi, da je bil brez očesa, toda on se ni vdal. Spet je šel v partizane in se boril: za svobodno domovino, brez tujcev, na slovenski zemlji. Ivan Benedik, Matiček je njegovo partizansko ime, se je velikokrat spominjal teh časov. Kot je rad pravil, »se z vojno ni za špilal«.

V krogu njemu ljubih ljudi, znancev, prijateljev in sorodnikov smo ga tudi letos obiskali v domu ter mu izrekli čestitke ob njegovem častitljivem jubileju. A žal je bil to njegov zadnji rojstni dan. V jesenskih dneh, ko na zemljo ležejo prve meglice, se je od nas poslovil Matiček in legel k večnemu počitku. Naj počiva v miru na njemu ljubi, svobodni slovenski zemlji.

45 let petja

»Lipa zelenela je, tam v dišečem gaju,« je bila prva pesem, ki so jo pevke in pevci zapeli pred 45 leti, ko je bil ustanovljen MePZ Vevče. Sredi aprila so to ponovili. Bil je prijeten večer. Med njimi sta dva člana, ki sta tam že od samega začetka. MePZ Vevče je v goste povabil Vokalno skupino Regine z Gorenjske. Ob spremljavi citer so zapele prekrasne pesmi. Peli pa smo jih tudi poslušalci. Za nami je bil izredno lep petkov večer, ki poboža dušo in napolni »baterije« za aktivni vikend ...

Iskrene čestitke pevkam in pevcem ob jubileju.

50-letnica Osnovne šole Zalag

Šolska prireditev ob 50-letnici je bila nepozabna! Dogodek, ki je združil učence, starše in učitelje, je bil poln raznolikosti in zabave. Po uvodnem nagovoru ravnatelja smo se podali v raziskovanje grške mitologije, ob razstavi starih učnih pripomočkov pa smo spoznavali bogato zgodovino šole.

Slastne sladice in odlična kava so nas osvežile ter napolnile z novo energijo, saj smo to, predvsem za tekmovanje v družinskih igrah, močno potrebovali. Osrednji del prireditve je bila dramska uprizoritev Odiseja, ki nas je navdušila s svojo interpretacijo. Pomembno vlogo je odigrala tudi glasba. Skupina mladih talentov Mini DJ Akademije je poskrbela za sproščeno vzdušje, šolski in učiteljski bend sta nas navdušila s svojimi odličnimi izvedbami, pevski zbor pa nas je popeljal v čarobni svet harmonij. Zaključek večera smo obeležili s koncertom Challeta Salleta. Naša šola je v petdesetih letih ustvarila neprecenljive spomine, zato je bila ta prireditev lep poklon vsem, ki

so soustvarjali našo zgodovino. Tako je vsak od nas odšel domov poln vtisov, nasmejan in ponosen, da smo del te čudovite skupnosti.

Natalija Bujadilo Kožuh

Jež, kam greš?

S projektom »Jež, kam greš?«, ki je potekal med marcem in oktobrom 2024, je Društvo Dinaricum naslavljalo problematiko povozov živali. Ciljni vrsti projekta sta bili poleg ježa, ki je v Sloveniji med najpogostejšimi žrtvami prometa, tudi vidra in dihur, ki prav tako nemalokrat končata pod kolesi vozil. Znotraj projekta so potekali ozaveščevalne aktivnosti, zbiranje podatkov s pomočjo občanske znanosti (v podatkovno zbirko »Seznam povoženih živali – Dinaricum« na portalu iNaturalist) ter terensko delo, kjer smo beležili povoze živali in preverjali prisotnost vidre in dihurja na vzhodnem delu območja Mestne občine Ljubljana. Zbrane podatke smo analizirali z namenom prepoznave zgostitev povozov in tako pripravili predlog ukrepov za izboljšanje stanja. Projekt je sofinancirala Mestna občina Ljubljana.

Ljudje z gradnjo cest neposredno posegamo v življenjski prostor živali, za katere prometne povezave predstavljajo nevarno oviro. Živali se nevarnosti prometa ne zavedajo, pri prečkanju cest pa prepogosto končajo pod kolesi vozil.

Poleg povečane smrtnosti ceste zmanjšujejo ali onemogočajo povezanost z živalskimi populacijami (prekinitev selitvenih poti in izolacijo populacij). Najbolj nazoren primer križanja človeških in živalskih poti so »črne točke«. To so cestni odseki, kjer prihaja do množičnih povozov dvoživk v času spomladanskih in jesenskih selitev. Dvoživke se spomladi odpravljajo iz gozdnih prezimovališč do mrestišč, kjer v vodo odlagajo jajca. V obratni smeri se jeseni v gozd selijo novo razviti osebk. Ceste prečkajo njihove ustaljene selitvene poti, ki obstajajo že iz časa pred obstojem cest, kar lahko vodi tudi v lokalno izumrtje populacij. Žrtve povozov so skoraj vse

skupine živali, od nevretenčarjev do velikih sesalcev. Na cestah niso varne niti za živali, vezane na vodna okolja, kot sta vidra in bober, ki prečkata cestišča, kjer so vodotoki kanalizirani ali preko njih speljani mostovi. Promet ne prizanaša niti letečim živalim, kot so ptice, netopirji ter žuželke.

Po podatkih Lovske zveze Slovenije je bilo v preteklih trinajstih letih na slovenskih cestah v povprečju povoženih 7.300 živali letno. Najpogostejša žrtev trkov z vozili je bila srna, v kar 60 odstotkih vseh primerov (skupaj približno 4.500 letno). V to statistiko niso vključene manjše živali, kot je jež, za katerega smo boljši vpogled o problematiki dobili v zgoraj omenjenem projektu »Jež, kam greš?«, kjer smo se osredotočili predvsem na urbana območja znotraj Ljubljane. Med trajanjem projekta smo na območju Ljubljane zbrali 252 podatkov, med katerimi je bil 101 podatek o povoženih ježih. Največ jih je bilo zabeleženih na območju Bežigrada.

Število živalskih žrtev v prometu lahko zmanjšamo z ustreznimi strukturami za preprečevanje ali nadziranje prehajanja (kot so mehanske ograje, svetlobna, zvočna in kemična odvrčala) ter varnimi podhodi ali prehodi za živali. Za ustrezno umeščanje ukrepov v prostor so neposredno uporabni zbrani podatki o njihovih povozih. Pri tem nam lahko pomagata (tudi po končanem projektu) in z nami delite podatke o povozih živali (predvsem ježev) preko aplikacije iNaturalist. Navodila, kako to storite in več informacij o projektu najdete na spletni strani društva <http://dinaricum.si/jez-kam-gres>. Že vnaprej se vam zahvaljujemo za sodelovanje.

Da preprečimo trke živali z vozili, pa lahko veliko naredimo tudi vozniki sami. Povečajmo pozornost na območju divjih živali, še posebej v mraku ali ob zori, ko so številne živali najbolj aktivne. Zmanjšajmo hitrost, povečajmo varnostno razdaljo in uporabljajmo dolge luči, da osvetlijo večjo površino cestišča, ter vozimo bližje sredinski črti, da se izognemo trkom z živalmi. Upoštevajmo opozorilne prometne znake, ki opozarjajo na mesta pogostih prečkanj (pogosto blizu gozdov, mokrišč ali potokov). Nenehno preverjajmo obe strani ceste in bodimo pozorni na odsevne oči živali, ki so vidne iz daljave.

Besedilo: Živa Hanc
Fotografija: Janez Tarman
Ilustracija: Denis Šmid

Mednarodno sodelovanje v Vrtcu Pedenjped

V Vrtcu Pedenjped že vrsto let poleg mnogih drugih aktivnosti odličnost gradimo s povezovanjem z različnimi evropskimi institucijami. Bogate izkušnje na področju mednarodnega sodelovanja pridobivamo v projektih Erasmus+ kot koordinatorji ali pridruženi partnerji.

S sodelovanjem v mednarodnih projektih otrokom omogočamo spoznavanje Evropske unije in krepitev evropske identitete, virtualna druženja s sovrstniki z različnimi kulturnimi in jezikovnimi ozadji ter pridobivanje socialno-čustvenih veščin. Smo prvi vrtec, ki je z otroki izvedel tudi mobilnost v sosednjo državo Hrvaško. Zaradi dobrega sodelovanja vsako leto v juniju odpeljemo predšolske otroke na mobilnost, kjer krepijo samostojnost, prijateljske vezi, medkulturne razsežnosti, strpnost in sodelovalnost.

Zaposlenim omogočamo strokovni in osebni razvoj, pridobivanje vodstvenih kompetenc in veščin, izboljšanje medkulturnih kompetenc ter učenje jezikov. Strokovni delavci tudi preko mednarodnega sodelovanja dobijo vpogled v izobraževalne sisteme drugih držav ter spoznavajo primere dobrih praks in metod dela v podobnih institucijah. Zaposleni našega vrtca z različnimi prispevki sodelujemo tudi na mednarodnih konferencah. V vrtcu vsako leto omogočamo dijakom evropskih držav opravljanje praktičnega usposabljanja, prav tako pa smo na voljo strokovnim delavcem evropskih držav za senčenje

na delovnem mestu. Zaradi zadovoljstva in dobrega počutja v našem vrtcu zanimanje po sodelovanju z nami izkazuje vedno več evropskih institucij.

Naše mednarodno sodelovanje je v aprilu dobilo širše razsežnosti, saj so nas obiskali ravnatelji vrtcev in šol iz Avstralije. Od nas so odšli navdušeni nad programom predšolske vzgoje, predanimi sodelavci in odličnimi delovnimi pogoji. Tako tudi preko mednarodnega sodelovanja dobimo zanos za naše nadaljnje delo, na podlagi vseh odzivov pa potrditev, da delamo odlično, na kar smo lahko zares ponosni.

Marjana Zupančič, ravnateljica

Mednarodno sodelovanje v Vrtcu Miškolin

Vrtec Miškolin je kot koordinatorski vrtec vodil mednarodni projekt Erasmus+ »Gibaj se zeleno – ohrani čisto naravo«. Prednostni področji projekta sta bili skrb za okolje in boj proti podnebnim spremembam. Želeli smo delovati na razvoju visokokakovostnih sistemov predšolske vzgoje ter obenem spodbujati vključevanje in raznolikost na vseh področjih izobraževanja. Izvajali smo dejavnosti, ki so podpirale zeleni transport in trajnostno mobilnost, skrbeli za fizično in duševno zdravje otrok ter strokovnih delavcev, obenem pa vsem zagotavljali možnosti za aktivno učenje. Skupaj z otroki in maskoto projekta,

Nacetom Kolesnikom, smo prirejali tedne mobilnosti, se razgibali na kolesarskih poligonih, izvajali čistilne akcije ter analizirali dovozne poti do vrtca. V sodelovanju s ČS Polje in z MOL smo izvedli športno prireditev Jesenski triatlon ter izvajali dejavnosti v povezavi z ekološkimi pravljicami Potujemo po pravljicah Naceta Kolesnika. V sklopu projekta je nastala tudi knjižica zbranih pravljic. V projektu so sodelovali partnerski vrtci iz Estonije, Srbije, Italije in Grčije. Med projektom smo izvedli pet mobilnosti, kjer smo strokovni delavci pridobili nova znanja, se seznanjali s primeri dobrih praks ter vse to prenesli med zaposlene in otroke v vrtcu. Eden večjih uspehov projekta sta bili organizacija in uspešna izvedba zaključne mednarodne konference z naslovom »Vključevanje otrok s posebnimi potrebami«, ki je potekala v Vrtcu Miškolin. Strokovnim delavcem vrtca, staršem in partnerskim organizacijam smo predstavili vključevanje in delo z otroki s posebnimi potrebami ter ostale dejavnosti, ki smo jih izvedli med projektom.

Urška Novinič, vzgojiteljica

Eko dan na Osnovni šoli Zadobrova

Na Osnovni šoli Zadobrova smo učenci in učitelji zelo aktivni na različnih področjih, s katerimi želimo nadgrajevati svojo ustvarjalnost, krepiti znanje, obenem pa si prizadevati za kulturnen in spoštljiv odnos do sebe, sočloveka, okolice šole in narave. Ti cilji so zapisani v poslanstvu naše šole in tudi v Eko listini, ki smo jo prejšnje šolsko leto na šolski prireditvi ob Eko dnevu slavnostno obnovili in ob prisotnosti ljubljanskega župana Zorana Jankovića tudi podpisali. Našo skrb za naravo, zdravje in dobre medosebne odnose smo pokazali tudi letos na Eko dnevu, ki je potekal 18. aprila. Tema letošnjega Eko dneva je bila »šport, narava, kultura in zdravje«. Učitelji in zaposleni v svetovalni službi smo se že od začetka šolskega leta pripravljali na ta dan. Za učence smo pripravili 21 raznovrstnih delavnic, ki so se nanašale na omenjeno temo. Na vsako so se lahko učenci razredne in predmetne stopnje prijavili glede na svoje zanimanje. Tako so bile delavnice medgeneracijsko zasnovane, učenci so v njih sodelovali in si pri ustvarjanju izdelkov tudi pomagali med sabo. Ustvarjene izdelke so lahko po končani dejavnosti odnesli domov. Utrip z vsake delavnice pa smo učitelji ujeli v nekaj fotografij, iz katerih smo na koncu pripravili film o Eko dnevu.

Učenci so se med delom v delavnicah tudi razgibali na šolskem igrišču. Tako smo v okviru Eko dneva obeležili 30. obletnico Slovenske mreže zdravih šol, katere članica je tudi naša šola. Za učence smo pripravili poseben tek okoli igrišča, ki smo ga poimenovali Podnebni tek. Njegova posebnost je bila, da je potekal ves čas trajanja Eko dneva. Učenci vsake delavnice so se po razporedu izmenjevali na šolskem igrišču in deset minut tekli. Učitelji smo skrbeli za to, da je ves čas nekdo tekal, pri tem pa tudi sami sodelovali in tekli za dober namen. Tako smo skupaj z učenci naredili nekaj dobrega zase in za okolje. Tega so se zavedali tudi otroci, zato so z veseljem sodelovali pri tem podvigu. Ustavil nas ni niti občasen rahel dež. Tako smo šolsko igrišče zapolnili z 210-minutnim neprekinjenim tekom.

Ta dan smo učitelji za učence organizirali tudi Pešbus. K sodelovanju smo povabili starše in stare starše naših učencev, da so se nam lahko pridružili kot spremljevalci. Pripravili smo dve progi, eno po Zadobrovi, drugo po Novem Polju z »voznim redom« in označenimi postajami, na katere so zjutraj lahko starši ali stari starši pripeljali otroke, izbrani učitelji pa so jih nato prevzeli in jih varno spremljali do naše šole. Učenci so za motivacijo prejeli vozovnico za Pešbus, na cilju pa dobili stampiljko. S to akcijo smo hoteli učitelji otroke spodbuditi, naj v šolo prihajajo peš. To bi pripomoglo ne le k njihovemu zdravju in čistejšemu okolju, ampak bi tudi staršem pokazali, da na poti do šole ne potrebujejo vedno avtomobila. Zaradi tega nameravamo to akcijo ponoviti tudi prihodnje šolsko leto.

V okviru Eko dneva je potekala tudi zbiralna akcija

starega papirja. Učitelji smo učence spodbujali, da so po razredih zbirali papir, zbrana sredstva pa smo na koncu namenili šolskemu skladu. Od 25. marca do 18. aprila pa so učenci tekmovali tudi v zbiranju plastičnih pokrovčkov. Na Eko dan so izbrani učenci, ki smo jih poimenovali »eko frajerji«, po vseh razredih zbrali vse pokrovčke in z njimi napolnili umetniško okrašeno zbiralno škatlo, ki so jo učenci poimenovali Zamaškožer. Oddelek, ki je zbral največ starega papirja in zamaškov, je bil nagrajen na prireditvi, ki smo jo pripravili na dan Zemlje, ki jo praznujemo 22. aprila. Učenci 1. b razreda so zbrali največ plastičnih pokrovčkov (48 kg), zato so za nagrado od Eko šole prejeli eko material, podjetje Presad pa jim je darovalo jabolčne sokove. Največ starega papirja so zbrali učenci 4. b razreda (640,5 kg) in za to prejeli simbolično nagrado.

Z organizacijo Eko dneva se zaposleni in učenci na Osnovni šoli Zadobrova vsako šolsko leto trudimo pokazati, da želimo spodbujati dobro počutje vseh ter ohranjati naravo. Za to si učitelji in učenci prizadevamo vsak dan pri pouku, in sicer z uporabo eko materialov, ločevanjem odpadkov v zabojnikih ter zbiranjem odpadnih baterij, sijalk in majhnih elektronskih naprav. Za zapuščene živali zbiramo hrano, poleg tega smo tudi solidarni, saj sodelujemo v akcijah Rdečega križa in zbiramo nove šolske potrebščine ter oblačila. Zbiramo tudi rabljene predmete (očala, oblačila) in jih namenimo tistim, ki jih potrebujejo. V šoli uporabljamo higienski papir iz reciklirane embalaže – tetrapak. Za nas je zdrava prehrana najpomembnejša. Letos smo izvedli evidenčno naročilo za dobavo šolskih malic. Tako zdaj nabavljamo izdelke od lokalnih dobaviteljev, saj so kakovostnejši, okusnejši in bolj zdravi.

Robert Povirk, učitelj na OŠ Zadobrova

Zimzelena jesen

V Društvu Rusalka smo želeli letošnjo jesen obarvati z glasbo zimzelenih slovenskih popevk. Ko smo pred več meseci premišljevali, koga bi povabili na oder Centra Zalog, smo se spomnili na legendo slovenske popevke, Eldo Viler. Letos je izdala avtobiografijo Elda. Gospe nismo poznali, smo pa njenega prijatelja, pesnika Srečka Čoža. Beseda dá besedo in tako smo se dogovorili, da bo krajane na vzhodu Ljubljane razveseljevala s svojimi številnimi pesmimi.

V društvu smo k sodelovanju povabili pevki Tadejo in Nastjo iz Pevske šole mag. Alenke Gotar, saj tudi mladi radi prepevajo Eldine pesmi, ki se tako prenašajo iz roda v rod, za nekatere pa bi lahko dejali, da smo jih preprosto ponarodeli.

Prišel je četrtek, ki smo ga že vsi nestrpno pričakovali. Prišla je Elda. S svojim prihodom je očarala obiskovalce polne zaloške dvorane. Na odru se je brala poezija. Avtorska dela so predstavili Srečko Čož, Antonija Jereb, Marija Starič, Metka Jančec Osojnik in Mirjana Šernek. Elda je povedala veliko zanimivega iz svojega življenja in njene pevske kariere. Zimzelena jesen je z Eldino glasbo postala sončna in odeta v tisočere jesenskih barv, kot lastovka, ki se vrača vedno znova v svoj rojstni kraj ...

Dan spomina na pokojne

Konec oktobra, ko se začnejo jesenske počitnice, je čas, ko se spomnimo na naše pokojne. Poleg tega se spomnimo tudi na tiste pokojne, ki so dali svoje življenje za svobodo. Krajevne organizacije Zveze združenj borcev za vrednote NOB vsako leto pripravijo komemoracije. Prva je bila v Polju pred staro osnovno šolo; sledila je krajša slovesnost v Zadobrovi, nato pa še 1. novembra v Zalogu pri spomeniku žrtvam NOB in umrlim krajanom v 2. svetovni vojni v Zalogu ter okolici. Slavnostni govornik je bil Ciril Horjak, nagrajenec Prešernovega sklada; za kulturni del pa so poskrbele učenke OŠ Zalog: Inaja, Zala in Anastasija ter harmonikar Bojan Metelko in Pihalni orkester Vevče.

Komemoracije so bile tega dne še v Zgornjem Kašlju in na Vevčah. Za kulturni program so poskrbeli Luka Orlič in Marko Alauf ter Pihalni orkester Vevče. Po zaključnih komemoracijah tega dne so zbrani odšli na osrednjo spominsko slovesnost h grobnici na Urhu.

Ostani ob meni

Napiši mi pesem, ki mi časa ne krade, napiši mi verze ljubezni naslade.

Popelji me v kraje, kjer rože cvetijo, popelji me tja, kjer hrasti dišijo.

Podari mi nekaj, kar vedno mi paše, ne praznih besed in puhlih nasvetov, ne naslajaj se s stihmi znanih poetov.

Prikupi se nežno z besedo mi svojo, ki dotakne srca se in nekaj dá nase.

So puhle besede le jedro slovesa, prazne, minljive, brez dotika nečesa.

Poljubi me nežno, močno me objemi, obljubi, da vedno tu boš ob meni.

V času mladosti, ko vse prelepo je, v času, ko gube kriče zgodovino in krik bolečine kliče te nemo.

V času, ko plamen v srcu ugaša, telo se poslavlja in moč izpareva, tudi v trenutku, ko življenje mineva.

Naredi kaj zame, naredi kaj zase, če se tega zavedaš, boš vedel, da dá se.

Ne joči za mano, ko čas se izteče.

Ne oziraj nazaj se, poišči si drugo, saj čas je prekratek, da bi jokal za trugo.

Antonija Jereb

Vrazova ljubica

... je naslov 35. Festivala ljubezenske poezije, ki ga vsako leto pripravljajo v Samoboru na Hrvaškem. Na festival povabijo pesnike iz Hrvaške in tudi tujine. Letošnja čast je pripadala Antoniji Jereb, članici Kulturo-zgodovinskega društva Rusalka.

Pot za sodelovanje ni bila lahka. »Pomagalk« nam je Svet slovenske nacionalne manjšine Mesta Zagreb, ki je podprl našo kandidaturo. Rusalke smo v soboto, 8. junija, pospremile Antonijo proti Samoboru. Tu so nas z navdušenjem sprejeli organizatorji festivala, Ljudska univerza Samobor. V dopoldanskem času smo si ogledali likovno kolonijo, ki so jo imeli organizirano za vse generacije in je bila v parku Hrvaške matice. Nato

je sledil ogled dveh razstav v Galeriji Prica in v domu kulture. Pestro je bilo dogajanje ob potoku Gradna, kjer je sprehajališče. Tu so potekale prireditve za najmlajše, starejši pa so se lahko ustavili na številnih stojnicah. Po mestu sta se sprehajala Stanko Vraz in njegova Ljubica – interpretatorja zgodovine. Po kosilu v Hotelu Lavica je sledil ogled mesta, nato pa v Parku domovinske zahvalnosti srečanje pesnikov, ki so se poklonili s polaganjem cvetja na grobu Ljubice (Julijana Cantilly) in odkritjem spominske plošče na zidu župnijske cerkve svete Anastazije, na kateri je verz lanskoletnega nagrajenca festivala. Sledil je skupen pohod po mestu do Galerije Prica, kjer so razstavljena dela hrvaškega slikarja Zlatka Prica.

V prijetnem ambientu galerije je potekal čudovit

festival ljubezenske poezije. Slovenijo je zastopala Antonija Jereb. Predstavila se je s svojo pesmijo Ostani ob meni. Ob kulturnem programu so se predstavili pesniki s svojo poezijo. Bilo jih je več kot 70. Rime, takšne in drugačne, so se povezale v valček ljubezni, ki se je predel med številnim občinstvom.

Po končani prireditvi in sprejemu smo si obljubili, da se spet srečamo. Večdnevni festival podpirajo Društvo hrvaških književnikov, mesto Samobor, Zagrebška županija, Ministrstvo za kulturo Republike Hrvaške in Svet slovenske nacionalne manjšine Mesta Zagreb, saj je bil Stanko Vraz Slovenec. Prireditve se je udeležila tudi predstavница slovenskega veleposlaništva v Republiki Hrvaški.

Naši Antoniji pa čestitamo za njen pesniški uspeh in ji želimo še veliko prijetnih rim izpod njenega peresa ...

Lojze Adamlje, umetnik z veliko začetnico

Mesec maj, zvezdice na nebu, vetrič se poigrava z zelenimi listki na drevesu; tam v daljavi se prižgejo ulične svetilke ... A tam na dvorišču Šušteršičeve domačije gori majhen kres ... Tam se slišijo melodije, le še korak, ko prestopiš hišni prag; tam barve na platnih govorijo o zavestnih sanjah ... sanjah slikarja Lojzeta Adamljeta ... Tam se prižgajo kamere, režiser išče pravi kader, tam ... DA, tam se snema film o slikarju Lojzetu ... Lojze Adamlje – naš krajan, prijatelj, sorodnik, umetnik, ljubitelj kulture in dobre glasbe ...

Peljati polža na sprehod – zakaj pa ne. V domišljiji je vse dovoljeno in mogoče ... Pa vstopimo v galerijo. V petek, 10. maja, zvečer je bila v Šušteršičevi hiši na Trdinovi ulici 5 v Mengšu odprta razstava akademskega slikarja Lojzeta Adamljeta. Prisotna je bila nacionalna

televizija, ki je snemala in bo posnetke uporabila za dokumentaren film o nadrealističnem slikarju.

Lojze se je rodil januarja 1955 v Ljubljani. Mladost je preživel v Šentvidu pri Stični. Šolanje je začel na Srednji tehnični šoli za grafiko v Ljubljani in nadaljeval na Akademiji za likovno umetnost. Prva njegova dela so bila v tehniki gvaša in olja, pozneje se je odločil za grafiko, a še pred zaključkom študija ga je navdihnila nadrealistična izpoved. Tej likovni smeri je ostal zvest vse do današnjih dni. S svojimi razstavami nas Lojze navdihuje že več kot štiri desetletja. Imel je več kot 44 samostojnih in 330 skupinskih razstav. Dejaven je tudi v oblikovanju, ilustraciji in publicistiki. Udeležil se je številnih slikarskih kolonij v domovini in tujini, zato ni čudno, da je prejemnik mednarodnih in domačih nagrad tako za slikarsko kot grafično umetnost.

Nacionalna televizija snema film o našem krajanu Lojzetu Adamljetu. Čeprav njegovo slikarsko delo nikoli ne bo tonilo v pozabo, saj predstavljajo umetniška dela večni spomenik umetnika, bo njegovo delo prikazano kot dokumentaren film, ki si ga bomo lahko ogledali na malih ekranih ali pa na sodobnih medijskih predvajalnikih. Imeti takšnega umetnika v domačem kraju je velik prispevek k prepoznavnosti vzhodnega dela Ljubljane. Prav zato smo na umetnika zelo ponosni in mu želimo tudi v prihodnosti veliko umetniškega ustvarjanja. Naj umetnikove sanje ostanejo barvna paleta na platnu nadrealistične simfonije ...

Vojteh Valentin Gorjup

V naši četrtni skupnosti imamo veliko kulturnih ustvarjalcev oziroma umetnikov. Eden takšnih je tudi Vojteh Valentin Gorjup. Čeprav je že v jeseni življenja, ljubezni do slikarstva nikoli ni opustil. Septembra je bila v Galeriji Domžale odprta slikarska razstava, na kateri je predstavljen njegov opus likovnih del za 30 let ljubiteljskega delovanja.

Vojteh Valentin Gorjup letos praznuje častitljivih 80 let. Rodil se je v Ljubljani, v družino akademskih likovnih umetnikov. Osnove slikarskega znanja je pridobil od svojega očeta, akademskega slikarja Tineta Gorjupa. S slikarstvom se poklicno ni ukvarjal. Za čopiče, barvo in slikarsko platno je poprijel šele ob upokojitvi. Več kot 25 let je bil aktiven član Podgrajskega likovnega tedna, kjer je navdihoval številne krajanje in jih spodbujal pri umetniškem ustvarjanju. Številne je učil o slikarskih tehnikah in z njimi sodeloval tako na skupinskih kot samostojnih razstavah. Leta 2010 ga je odlikoval župan Mestne občine Ljubljana za dolgoletno uspešno sodelovanje pri organizaciji Podgrajskih likovnih tednov. Enajst let pozneje pa je prejel častno priznanje »Ostrovihar leta« za organizacijsko delo in likovne dosežke v likovni sekciji Kulturnega in turističnega društva Podgrad.

Sprehod po njegovi novi razstavi je navdihujoč. Iz

vsakega likovnega dela se odražajo odtenki živih barv. Navdih za slikarski opus jemlje iz vsakdanjega življenja in narave. Pri svojem delu uporablja številne tehnike, vedno pa je zvest realističnemu slikarskemu stilu. Ko se zazreš v njegove slike, kjer je upodobljeno naše lepo mesto, imaš občutek, da stojiš sredi ulice in strmiš v pročelja hiš. V tehniki akvarel se sprehajamo po otokih Komatov. Kamniško-Savinjske Alpe se razkazujejo s svojo lepoto pred našimi očmi, Lazarjeva kokošja družina s ponosom dviguje glave, a želvice v mrtvem rokavu Ljubljaničnice se brezskrbno nastavljajo soncu ...

Stane Matjažič (1930–2024)

V maju, ko vse cveti in brsti, ko se narava obarva v zelene odtenke, takrat nas je presenetila žalostna novica o slovesu našega krajana Staneta Matjažiča.

Stane je bil rojen v skromno delavsko in številčno družino na Dolenjskem. V Zalog se je družina preselila, ko je bil Stane sedemletni deček. Mati je gospodinjala doma, oče pa je služboval na železnici. Žalost je kmalu zavlada v družini, ko je oče umrl. Stane je takrat hodil v uk v vrtnarsko šolo, a jo je moral zapustiti. Odšel je delat na železnico, da bi zaslužil za preživetje družine. Z ženo Ivanko, doma iz Zadobrove, se je poročil leta 1956 in rodile so se jima tri hčere.

Marljivo delo je bilo tisto, ki je Staneta spremljalo celo življenje. Kot najstnik je skrbel za preživetje družine, pozneje svoje družine. Zaposlil se je v Kemični tovarni Arbo. Izobraževal se je ob delu in zaključil fakultetni študij ekonomije. Poslovna pot ga je vodila v naftno družbo Petrol. Začel je kot komercialist v veleprodaji, nato bil šef maloprodaje, direktor DO Gostinstvo in nazadnje generalni direktor Petrola.

Nobenega dela se Stane ni branil. Vsako delo mu je bilo častno. Zavrnil ni nobene naloge, saj je vedel, da ima znanje in sposobnosti, da jih uresniči. Načela trdega dela se je držal vse življenje. Bil je strog, dosleden in zahteven.

Stane je bil družbeno-politično aktiven; vključen je bil na vseh področjih družbenega življenja v Zalogu in širše. Njegova vztrajnost, organizacijske sposobnosti in pripadnost za skupno dobro so se pozitivno odrazile pri številnih projektih. Bil je tudi dolgoletni predsednik Krajevne skupnosti Zalog. Deloval je v društvih, odborih, organizacijah in sekcijah. Do posameznih problematik je pristopal s polno odgovornostjo, znanjem in željami, da bi živeli v lepi družbi in okolju.

Bil je član PGD Zalog-Spodnji Kašelj s funkcijami predsednika, poveljnika in blagajnika. Leta 1978 je bilo ustanovljeno

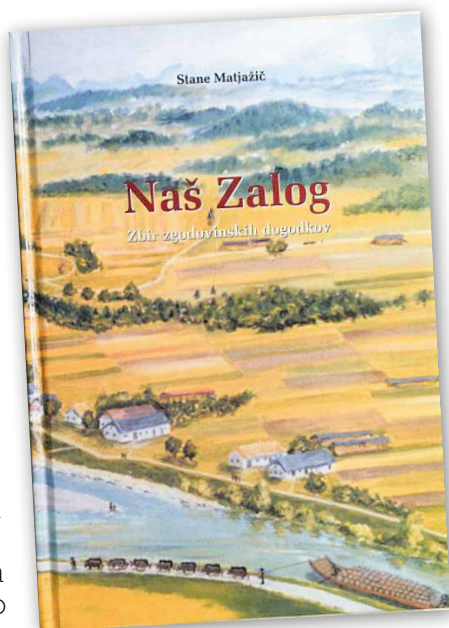

Društvo upokojencev Zalog, kjer je kot član upravnega odbora vsa leta tvorno sodeloval. Bil je gradnik pri načrtovanju ter gradnji društvenega doma in ureditvi okolice. Društveno življenje je obogatil z organizacijo družabnih srečanj, predavanj, tečajev in izletov ter s kulturnimi prireditvami. Na izlete je popeljal številne popotnike, ki so se domov vračali srečni s petjem zaloške upokojenske himne. Bil je tudi član pevskega društva, katerega zbor je vodil Anton Corel starejši. Rad je prepeval slovenske pesmi. Bil je velik domoljub in član tigrovcev, saj se je boril za svobodo slovenskega naroda. Njegova ploščica z imenom je vgrajena na spomeniku na Cerju. Aktivno je deloval kot član Turističnega društva Zalog. Bil je dolgoletni član ZZB za vrednote NOB,

obenem pa tudi živahen in dobrosrčen član v vrstah našega Izvršnega odbora Krajevne organizacije ZZB Zalog-Spodnji Kašelj, kjer je aktivno deloval kot podpredsednik in član v IO ter bil večkrat govornik na komemoracijah ob spomeniku umrlih in padlih v Zalogu. Stane Matjažič je avtor dveh knjig z naslovom NAŠ ZALOG, ki je za naš kraj velika zgodovinska pridobitev, in SPOMINI NA TRIGLAV.

Šele po odhodu v pokoj je Stane nadaljeval s svojo življenjsko ljubeznijo: delom na vrtu. Tega je imel nadvse lepo in skrbno urejenega. Semena za svoj vrt je prideloval sam. Bil je prijazen sosed, ki je videl dlje od plota, v pomoč vsem in vsakomur, ki je bil tega potreben. Imel je velik posluš za ohranjanje slovenske dediščine oziroma obrti: pletenje ličnih košar in drugih uporabnih izdelkov iz šibja. Veliko tega znanja je prenesel na mladi rod. Njegove vitrine so obogatene s priznanji, plaketami in zahvalami za nesebično delo.

Besede zahvale težko zaobjamejo vso njegovo neprecenljivo dobrobit; ne odtehtajo hvaležnosti za vse dobro, kar je naredil za nas in našo skupnost. V našem Zalogu bo ostal v trajnem spominu. Naj ga krije njemu ljuba slovenska zemlja.

*ZZB za vrednote NOB KO
Zalog-Spodnji Kašelj-Podgrad
Društvo upokojencev Zalog*

Dan Četrtna skupnosti Polje

Spomladi, natančneje 25. maja 2024, smo v Zajčji dobavi pod velikim šotorom organizirali prireditev Dan četrtna skupnosti Polje. Na prireditev smo povabili društva, ki delujejo v naši četrtni skupnosti. Na stojnicah so se članice in člani različnih društev ter organizacij predstavili s svojim delom in aktivnostmi. Povabili smo tudi štiri prostovoljna gasilska društva, ki so prikazala delo gasilcev in navdušila obiskovalce. Četrtna skupnost Polje je resnično bogata s svojimi društvi, zato je lahko vsak našel nekaj zase.

prejela še športnica Živa Jančar in Hokejski klub Slavija Junior s svojo skupino U13.

Na koncu naj se zahvalimo tudi vsem, ki so nam omogočili izpeljati tako veliko prireditev. PRISRČNA HVALA DONATORJEM PISKAR D.O.O., PLASTIKA – ANDREJ MESOJEDEC S.P., KOBAL TRANSPORTI D.O.O., ENERGETIKA LJUBLJANA D.O.O., 360ECM D.O.O., JATA EMONA D.O.O.!

Seveda pa velja tudi povabilo na naše naslednje druženje, ki bo v soboto, 24. maja 2025.

Pripravili smo tudi kratek kulturni program z nagovorom predsednika Četrtna skupnosti Polje, Antona Podobnika, in podžupana Mestne občine Ljubljana, Dejana Crneka. Dogajanje so popestrili Godba ljubljanskih veteranov ter otroci iz vrtcev Miškolin in Pedenjped s pesmijo in plesom. Prvič smo podelili priznanja najzaslužnejšim krajanom in krajkam, ki so v letu 2023 dosegli poseben uspeh na svojem področju. Jožef Pernarčič je prejel priznanje za življenjsko delo, saj je s svojimi lutkovnimi predstavami dolga leta razveseljeval otroke in tudi vzgojitelje naše četrtna skupnosti. Priznanje sta

*Najbolj zaslužni v
letu 2024*

Pobude prejemnikov priznanja Četrtna skupnosti Polje nam pošljite do 31. 1. 2025 na mol.polje@ljublana.si, kjer boste prejeli vse dodatne informacije in pogoje.

Dan odprtih vrat Papirnice Vevče

Naravne danosti vzhodnega dela Ljubljane so bile tiste, ki so jih naši predniki znali izkoristiti. Iz preprostih objektov, v katerih je potekala obrt, je nastala Papirnica Vevče, ki je v sredini 19. stoletja prinesla industrijo na slovenska tla. Idejo je uresničil Fidelis Terpinč kmalu po nakupu gradu Fužine na Studencu. Z razvojem industrije v tem delu mesta so se začela širiti naselja v neposredni bližini, saj so v njih prebivali delavci, zaposleni v papirnici. Razvoj industrije je spodbujal prostovoljstvo in kulturo.

V sredini maja je Papirnica Vevče odprla svoja vrata. Tako kot številni krajan, ki so se namenili na ogled notranjosti te tovarne, smo tudi svetniki Sveta Četrtna skupnosti Polje odšli pogledat tovarno, ki neprekinjeno deluje že več kot 170 let. Sprejeli so nas direktor papirnice iz Avstrije in predstavniki naše papirnice. Voden ogled je bil zelo zanimiv. Vprašan, kar ni manjkalo, veliko pa je bilo svetnikov, katerih predniki so bili neposredno povezani s papirnico.

Po zaključku ogleda notranjosti papirnice in proizvodne linije papirja smo bili bogatejši za nova spoznanja o zgodovini ter modernizaciji izdelovanja papirja v današnjem času.

Moja dežela

Sredi septembra praznuje Primorska. Pa ne le Primorska, praznujejo tudi njeni prebivalci, Primorci. Še več: praznuje cela Slovenija, saj smo ponosni, da je bila po drugi svetovni vojni Primorska vrnjena domovini Sloveniji. Številni krajan, smo se odločili, da ta praznični dan preživimo na strokovni ekskurziji po Krasu. Pot nas je vodila v »kamnito mesto« Štanjel. Veliko zanimivega nam je povedala zgodovinarica in umetnostna zgodovinarica Nelida Nemeč. Pred vstopom v mesto smo se ustavili ob spomeniku padlim borcem za svobodo. Vstop v tako imenovano »pravljичno mesto na hribčku« je bil navdihujoč. V Galeriji Lojzeta Spacala smo si ogledali razstavo z naslovom Kras v barvi in verzu. Veter nam je kuštral lase, ko smo se sprehajali po ozkih ulicah do Ferrarijevega vrta. Navdušeni smo bili nad arhitekturno zasnovo Maksa Fabianija, ki je uresničil sanje svojega prijatelja Enrica Ferraria. Pot nas je vodila do drugega kraškega kraja Hrušice. Tam je bil čas za počitek in okušanje

Je kje meja?

Mestna občina Ljubljana je največja občina v republiki. Ima pa manjše dele občine, ki se imenujejo četrtne skupnosti. Mnogi krajan, se sprašujejo, kje je meja med temi skupnostmi. Uradno obstaja, a to je le na listu papirja. Sicer pa se krajan, medsebojno združujemo in povezujemo. Tako je to na področju športa, kulture in drugih prijetnih dejavnosti.

V začetku junija je sosednja Četrtna skupnost Sostro praznovala dan četrtni. Praznik so organizirali na Jančah, kjer je potekala tudi tradicionalna Jagodna nedelja. Tam smo se srečali številni krajan, iz celega mesta. Bilo je nadvse lepo in veselo.

Srečujemo se tudi na področju kulture. V Zadvoru so ob koncu literarnega leta, ki so ga posvetili poeziji Srečka Čoža, nanj povabili avtorja in rusalke, ki prav tako pišejo poezijo. Le teden dni pozneje so se literati zbrali v Ribnici, kjer je JSKD OI organiziral prireditev V zavetju besede. Tam so bili krajan, iz cele Ljubljane. V zaloški cerkvi pa je bil koncert Vokalne skupine Krila, ki združuje pevce iz Ljubljane in okolice.

Konec maja je OŠ Zalog praznovala 50 let od postavitve nove šole v Zalogu. Na prireditvi so bili svetniki iz različnih četrti, prav tako ravnatelj. V Dolu pri Ljubljani je bil konec maja koncert rezijanskih pesmi, na njem so bili poslušalci iz obeh občin.

primorskih jedi. Prijeten dan smo zaključili v Vipavi na proslavi ob tem prazniku. Ponosni, da smo tako lep praznični dan preživeli v družbi Primorcev, smo se v večernih urah vrnili domov.

Spomini, ki živijo

V počastitev 82. obletnice bojev II. grupe odredov NOV in POS je v nedeljo, 26. maja 2024, na Jančah potekala tradicionalna prireditev.

V priložnostnem kulturnem programu, katerega režiser in povezovalac je bil Marko Ujc, so sodelovali Mešani pevski zbor Zora Janče, učenci Podružnične osnovne šole Janče, recitatorka in pevka Maša Tiselj ter Pihalni orkester Litija. Udeležence letošnje slovesnosti je pozdravila Branka Kastelic, predsednica Združenja za vrednote NOB Ljubljana Moste-Polje. Zbrane sta nagovorila župan Mestne občine Ljubljana, Zoran Janković, in predstavnica Občine Litija, Maja Jeglič. Slavnostni govornik pa je bil poslanec Državnega zbora Lenart Žavbi.

S svojim prihodom so prireditev obogatili številni praporščaki. Pred uradno prireditvijo pa je bilo polaganje cvetja pred spomenikom padlim na Jančah. Na prireditvi so podelili tudi priznanja za požrtvovalno in predano delo v združenju.

Omenjene prireditve se vsako leto udeleži veliko krajanov iz naše četrtne skupnosti, saj se je večina njihovih prednikov uprla okupatorju. V Planinskem domu Janče je na ogled spominska soba, kjer so ohranjene fotografije in dokumenti članov II. grupe odredov. Po zaključku kulturne prireditve so ljudje pokramljali še dolgo v nedeljsko popoldne, saj je lepo videti, ko se prijatelji zberejo in vzamejo čas za obujanje spominov.

Ko lahko pomagaš ...

Nekoč se je na ulici pojavil Kitajec, ki je imel novo, veliko rikšo. Nekateri so mu to zavidali, drugi so se mu posmehovali, ko so videli, da je prevažal ljudi vseh družbenih slojev. Pa so ga vprašali, zakaj to počne. Preprosto jim je odgovoril: »Ni pomembno, kakšno rikšo imaš, ampak koliko ljudi z njo prevoziš.« Ta misel se me je zelo dotaknila. Vedno ko prevažam ljudi, nikoli nikomur ne zaračunam prevoza, saj ni pomembno, ali se z avtom peljem sama, ampak koliko ljudem sem naredila »uslugo«, ko so jo potrebovali. Tako je bilo tudi letos poleti, na začetku mojega dopusta.

V Slovenijo sta tako kot že pol stoletja do zdaj prišla angleško-slovenska zakonca Colin in Nada Brooks. Nada je zelo kmalu odšla v tujino in tam

spoznala Colina. Med njima se je rodila ljubezen in tako je ostalo vse do danes. Kot mladenka je Colinu zaupala veliko o svoji družini: očetu, materi, sestri, bratrancih, stricah in tetah. Toda kaj, ko zgodba nikoli ni bila popolna. Konca ni bilo. Colin, ki je upokojeni znanstvenik, pa s takšnimi pripovedmi ni bil ravno zadovoljen. Ko se je upokojil, je začel raziskovati zgodovinsko drevo svoje žene. Veliko je izvedel, a kaj, ko je po evropski celini divjala druga svetovna vojna in so se sledi za marsikom izgubile. Pa so se res? Ne, tisti, ki je vztrajen, ve, da bo našel to, kar išče. Tudi pri Colinu in Nadi je bilo letos tako.

Pokliče me prijateljica Mija Marija Kocijančič in me prosi za prevoz, medtem ko bomo raziskovali zgodovino tete Nade Brooks po Dolenjski. Seveda sem bila za to. Sedemo v avto in se odpeljemo

proti Kočevju. Tam so nas že čakali znanci. Obiskali smo Pokrajinski muzej Kočevje. Med znanci so bili tudi zgodovinarji in starejši občani. Marsikaj smo izvedeli, toda ne vsega. Nada je vedela, da je njena teta Francka Miklavc, medicinska sestra, izgubila življenje nekje v bližini Kočevja, kjer so jo okupatorji ustrelili. Pokopana pa naj bi bila v Ribnici. Veliko vprašanj, še več odgovorov, a dokončnega odgovora ni bilo. Odpeljali smo se proti Ribnici. Za sprostitev smo si ogledali ribniški grad in Rokodelski center Ribnica, preostali čas pa je bil namenjen raziskovanju smrti tete Francke.

Sončni dan se je končal v Ljubljani. Bili smo polni novih upov, predvsem pa novih načrtov. Nekaj dni pozneje sta Nada in Colin obiskala Muzej novejšje in sodobne zgodovine v Ljubljani. Po muzeju enkrat tedensko vodijo v angleškem jeziku. Spet nekaj novega in zanimivega za Angleža v Sloveniji, potem pa je prišel telefonski klic ... Vožnja na Dolenjsko je obrodila sadove: našli so se podatki o smrti mlade bolničarke in njenem pokopu.

Meni in prijateljici Miji je pomenil to izlet po naši lepi domovini, Nadi in Colinu pa raziskovanje družinskega debla velike Nadine družine. Seveda se raziskovanje še ni popolnoma zaključilo. Zaključil se je le njun dopust v Sloveniji. Prihodnje leto pa nadaljujemo z raziskovanji ... In zakaj ne bi pomagal ljudem, če lahko ...

Misijon in posvetitev cerkve v Zalogu

V naši župniji Ljubljana Kašelj-Zalog smo v nedeljo, 29. septembra 2024, posvetili cerkev Angelov varuhov. Pred tem smo imeli misijon. Predpriprava je bila že z ogledom filma o blaženem Alojziju Grozdetu z naslovom Srce se ne boji, s pohodom na Debni vrh in odprtjem razstave o evharističnih čudežih. Misijon je potekal pod naslovom Odprimo vrata. Začel se je v nedeljo, 22. septembra 2024. Nato smo imeli vsak dan po sveti maši in misijonskem nagovoru, ki ga je imel misijonar br. Primož Kovač, dogodke, ki so potekali na različnih lokacijah. Tako smo v ponedeljek s sodelovanjem KUD Svoboda v dvorani Centra Zalog gostili kot pričevalca zakonca Marijo in Andreja Štremfelj, v torek je bil tako imenovani moški večer v Gostilnici pri mostu z gosti Gregorjem Čušinom, Lukom Ločniškarjem in Aleksandrom Čobcem, v sredo ženski večer v prostorih gasilskega doma z gostjama Marijo Kern in Nino Bojc, v četrtek smo v župnijski učilnici imeli Jožeta Ramovša, ki je nagovoril starejše, ter v petek, v cerkvi, Milado Kalezič in Matjaža Črnivca. V petek smo tudi zaključili misijon s čaščenjem, molitvijo, glasbo in branjem Božje besede. V nedeljo pa je sledila slovesna posvetitev cerkve, ki jo je vodil naš nadškof Stanislav Zore. Prisotne so bile tudi narodne noše. Po posvetitvi je pod šotorom sledilo druženje z muziko ob hrani in pijači. Misijon in posvetitev cerkve sta bila izjemna dogodka, ki sta pustila globok pečat v celotni župniji. Skupnost se je duhovno okrepila in pridobila novo energijo za nadaljnje delovanje. Posvečena cerkev bo služila kot trajni simbol prisotnosti Boga med nami ter kraj, kjer se bomo zbirali ob molitvi, praznovanju in solidarnosti.

Blaž Kuhar

Obisk Slovenj Gradca

Svetnice in svetniki Četrtna skupnosti Polje smo v soboto, 19. oktobra, obiskali najmanjšo mestno občino v Sloveniji – Slovenj Gradec. Sprejel nas je župan Tilen Klugler, ki nam je v uvodnem nagovoru povedal, da je leta 1989 generalni sekretar Organizacije združenih narodov Pérez de Cuéllar mestu Slovenj Gradec podelil listino, s katero jih je uvrstil med častne nosilce naziva Glasnik miru, na kar so zelo ponosni.

Tudi v Slovenj Gradcu je četrtna skupnost Polje, ki je najmanjša mestna četrtna skupnost, v njej pa so Center za izobraževanje mladih, sedež osrednje knjižnice, sedež osrednjega vrtca in otroško igrišče, ki se imenuje igrišče miru.

Anton Podobnik, predsednik Četrtna skupnosti Polje, je predstavnikom mestne občine in četrti Polje-Slovenj Gradec predstavil našo četrtno skupnost kot tudi njen napredek v zadnjih letih.

V želji dobrega sodelovanja tudi v prihodnje sta predsednik Četrtna skupnosti Ljubljana Polje Anton Podobnik in predsednik Mestne četrti Polje Boris Raj sprejela namero o podpisu listine o sodelovanju.

Obisk smo zaključili z ogledom starega mestnega jedra in muzeja Huga Wolfa.

Č a S o P i s

Izdajatelj medija:

Mestna občina Ljubljana
Četrtna skupnost Polje,
Zaloška cesta 160, 1260 Ljubljana Polje

ISSN:

2712-4746

Glavni in odgovorni urednik:

Anton Podobnik

Uredniški odbor:

Anton Podobnik, Marija Minka Jerebič, Nataša Bombač,
Tanja Bizjan

Telefon:

01/306 46 16

E-naslov:

mol.polje@ljubljanasi

Spletna stran:

www.cspolje.si

Facebook:

facebook.com/cetrtnaskupnostpolje

Oblikovanje:

COLOR.ID, oblikovalske rešitve, Uroš Sterle s.p.

Lektoriranje:

Lepopisnica, Anja Miklavčič Zatsepina, s. p.

Tisk:

Present d. o. o.

Naklada:

8000 izvodov

Distribucija:

Vsa gospodinjstva v Četrtni skupnosti Polje prejmejo brezplačen izvod.

Naslovnica:

Polje (A. Podobnik)

PRAZNIČNI BAZAR

Vabimo vas, da se nam pridružite v torek,
26. novembra 2024, ob 16.30,
v športni dvorani Osnovne šole Kašelj.

S svojimi izdelki se bodo predstavili vrtci
in osnovne šole, popoldan pa vam bomo
popestrili še z otroško predstavo.

Četrtna skupnost
Polje
Mestna občina
Ljubljana

